

Jiří Kosík

12. 11. 1951 narozen v Brně

Navštěvoval LŠU Jana Kvapila a krátce i SUPŠ v Brně

Člen Svazu moravskoslezských výtvarníků; vystavoval doma i v zahraničí, kde řadu let působil. Je zastoupen v rozsáhlé soukromé sbírce v Basileji (E. Duvalli)

Publikace: Obrazy, Jiří Kosík, Šimon Ryšavý, Brno, 2014

sbírky básní: Vesmírný trpaslík a Nikdy bylo jž včera,

nakladatelství Šimon Ryšavý, Brno, 2015

adresa: Nešverova 15, 628 00 Brno Líšeň

telefon: 773 006 569 / 605 423 756

e-mail: jirijankosik@seznam.cz

<http://jiri-kosik.webnode.cz> / www.galerie-sumperk.cz

Letecký den, 2015, akryl, papír, 30 x 42 cm

J I Ř Í K O S Í K

M A L Í Ř A B Á S N Í K

4. 1. – 29. 1. 2017

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 4. LEDNA V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ OD 13.00 DO 18.00 HODIN
NA ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY A OLOMOUCKÉHO KRAJE

Značky, 2016, mix. technika, papír, 30 x 42 cm

Čtvrtá dimenze, 2015, akryl, papír, 42 x 60 cm

Krajina, 2016, malba, papír, 21 x 30 cm

Oslava, 2015, akryl, papír, 42 x 60 cm

Kvadratura kruhu 2

*Kruhy nebudou již tak kulaté
a čtverce tolik hranaté
tím vyřeší se matematická rovnice
která zaměstnávala hlavy
matematiků nejvíce
vše ostatní je již snadné*

Červené O, 2015, akryl, papír, 42 x 60 cm

Portrét, 2009, akryl, papír, 21 x 30 cm

*Poděkování světu: mým rodičům, protože jinak bych nebyl.
Vládě ČR za placenou doživotní dovolenou. Ministerstvu
financí za to, že si my boháči můžeme odepisovat daně.
Všem zvířátkům na světě, že ještě jsou.*

Jiří Kosík

Samostatný malíř a mile poťouchlý básník Jiří Kosík, v galerii další z „ryzích bláznů božích“, zahajuje její nový rok a je v ní radostně vítán. Svobodně hraje si s obrazy a slovy, a všechno, co ho kdy potkalo i co se právě děje nebo co mu naskočí někde i letmo zaslechnuté, je trvale zdrojem obojího.

Míchá rovnou jedno s třetím nebo i desátým, a co mu na mysl přijde, ať už z bludiště paměti anebo z běhu života samo se vynoří, padne mu do oka a v hlavě uvízne, to bez zábran vypoví drsně a laskavě zároveň. Nalezené téma zhruba navodí a nechá v syrovém stavu, a smysl výpovědi, často promísené s nesmyslem, zajiskří vtípem a pohladí.

Hravě vyřeší i kvadraturu kruhu (sbírka „Vesmírný trpaslík“) a v rytmu slov jeho „Lidové písně“ o noze utnuté soustruhem zřetelně slyším, jak si pod nimi tiše zpívá trampskou Niagaru. Nic si neodepře a s bezmeznou otevřeností promění viděné, slyšené i přečtené v živoucí dotyky a snivé vize. V obrazy staví své zjitřené myslí. Převrství je, zpochybní a znovu sváže různé v jediném. A ani zjevná znalost malby nebrzdí ho ve výběru prostředků a ve způsobu jejich použití. Rád podvolí se šťastné náhodě a nemaří čas příliš čistým rukopisem.

Kreslí rychlým tahem štětce a jen zběžně vymezí jednoduchý tvar na ploše papíru, malbou uhnětené. Mění styly, techniku a způsob práce, a přece je všude a ve všem vyhraněný, na první pohled zřetelně rozpoznatelný svým zkratkovitým přednesem. Je úplně svobodný a ničím nesvázaný, stejně tak, jako Petr Válek, Jan Kadubec nebo Dušan Urbaník v Mapách myšlenek. Jako oni nic nepředstírá, na nic si nehraje a s nikým nezápolí. Poddává se malbě, noří se do ní uvolněně, s chutí a bez ohledu na odezvu, jen pro ni samou. Nic lepšího mu snad ani nelze přát.

Miroslav Koval

Šedé O, 2014, akryl, papír, 42 x 60 cm

Dvě jablka, 2014, akryl, papír, 42 x 60 cm